

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2004

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΑ'

Τετάρτη 21 Ιουλίου 2004

Αθήνα, σήμερα στις 21 Ιουλίου 2004, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.50' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 20 Ιουλίου 2004 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΙΓ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 20 Ιουλίου 2004 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Ρυθμίσεις θεμάτων προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλες διατάξεις".)

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση το σχέδιο νόμου ψηφίστηκε επί της αρχής και σήμερα θα συζητηθεί και θα ψηφιστεί επί των άρθρων. Το σχέδιο νόμου έχει 7 άρθρα τα οποία στη Διαρκή Επιτροπή συζητήθηκαν όλα μαζί ως ενότητα.

Επίσης υπάρχει και μία εμπρόθεση τροπολογία Βουλευτού.

Στη σημερινή συζήτηση θα ξεκινήσουμε με τα άρθρα, τα οποία θα συζητήσουμε ως μία ενότητα.

Ερωτάται το Τμήμα: Δέχεσθε να συζητήσουμε τα άρθρα σε μία ενότητα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το Τμήμα συμφώνησε να συζητήσουμε τα άρθρα του σχεδίου νόμου σε μία ενότητα.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κελέτσης έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι και με τη χθεσινή συζήτηση περίπου έχουμε εξαντλήσει όλες τις διατάξεις του νομοσχεδίου, διότι παρ' ό,τι η συζήτηση ήταν επί της αρχής χθες, οι περισσότεροι αναφερθήκαμε και στα άρθρα.

Θέλω να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις στη συζήτηση επί των άρθρων. Άλλωστε όπως έχει φανερί και από την επιτροπή, γνωρίζουμε ότι η στάση τουλάχιστον της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι ότι εκτός του άρθρου 3, το οποίο έχει συναντήσει και τη μεγαλύτερη αντίδραση από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, στα υπόλοιπα άρθρα υπάρχει συναίνεση όσον αφορά τις

ρυθμίσεις που προτείνει το σχέδιο νόμου.

Το πρώτο άρθρο του νομοσχεδίου αναφέρεται, όπως είπαμε, στο θέμα της άδειας ανατροφής τέκνου της Ελληνίδας δικαστού. Είναι ένα θέμα, το οποίο η Κυβέρνηση με πολύ μεγάλη κοινωνική ευαισθησία το προσεγγίζει, με την ευαισθησία που αρμόζει στη μητέρα αλλά και με την ιδιορρυθμία και την ιδιομορφία που επιβάλλει το λειτούργημα της δικαστικής λειτουργού. Διότι ο δικαστής δεν έχει ωράριο, άρα θα πρέπει η όποια ρύθμιση να προσαρμοστεί σ' αυτήν την ιδιομορφία. Δεχόμαστε, λοιπόν, τους εννέα μήνες, όπως άλλωστε γίνεται και με όλες τις υπόλοιπες γυναίκες δημοσίων υπαλλήλων, πλην όμως με τις αναγκαίες προσαρμογές που επιβάλλει η ιδιομορφία του λειτουργήματος της δικαστού.

Όλες οι πτέρυγες ομολόγησαν ότι η ρύθμιση αυτή είναι αναγκαία και έπρεπε να γίνει και ουσιαστικά, είναι εκ των υστέρων. Είναι μία νομοθετική κάλυψη δικαστικής απόφασης, η οποία έχει δικαιώσει και έχει αναγνωρίσει το δικαίωμα αυτό στις Ελληνίδες δικαστές.

Εδώ, όμως, θα ήθελα παρενθετικά να πω, επειδή πολλά πυρά δεχθήκαμε από την Αντιπολίτευση για διάφορα ζητήματα και κυρίως από την πλευρά του κ. Κοσμίδη, του εισηγητή αλλά και του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ, ότι προσπαθούμε με διάφορες διατάξεις και νομοσχέδια που φέρνει η Κυβέρνηση, να επιβάλουμε και να επανιδρύσουμε το κομματικό κράτος της Δεξιάς.

Θα ήθελα να πω ότι οι διατάξεις αυτές που μέχρι τώρα έχουν περάσει από την Κυβέρνηση αυτή και οι οποίες δείχνουν μια ιδιαίτερη ευαισθησία, δυστυχώς δεν έτυχαν της προσοχής της Αντιπολίτευσης. Σήμερα έχουμε στο νομοσχέδιο αυτό, αυτό το συγκεκριμένο παράδειγμα για την Ελληνίδα δικαστή. Να σας θυμίσω για τη ρύθμιση που έκανε η Κυβέρνηση σε ό,τι αφορά τους πολύτεκνους εκπαιδευτικούς. Να σας θυμίσω ότι την ίδια ώρα γίνεται συζήτηση στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, όπου λαμβάνεται ιδιαίτερη πρόνοια για τις προσλήψεις στο θέμα των πολυτέκνων.

Αυτή η Κυβέρνηση, παρά το γεγονός ότι έχει πολύ λίγους μήνες στην εξουσία, έχει δείξει πολύ σημαντικά δείγματα γραφής σε ό,τι αφορά το θέμα της κοινωνικής ευαισθησίας και της ευαισθησίας απέναντι σε ευαίσθητες ομάδες πληθυσμού, όπως είναι οι πολύτεκνοι και οι μητέρες. Θα έπρεπε, λοιπόν, κάποια απ' αυτά τα στοιχεία να επισημανθούν από την πλευρά της Αντιπολίτευσης και να αναγνωριστούν.

Θα περάσω στο άρθρο 2, το οποίο ουσιαστικά κάνει μια μικρή –θα έλεγα– παρέμβαση στο άρθρο 42 του Κώδικα, όπως ισχύει σήμερα και συγκεκριμένα τροποποιεί την παράγραφο 5. Τι κάνει; Επεκτείνει ένα κώλυμα που προϋπάρχει. Ποιο είναι το

κώλυμα; Ότι όταν υπάρχει σε μία πόλη σύζυγος ή συγγενής μέχρι δευτέρου βαθμού που δικηγорεί, δεν επιτρέπει στο δικαστή να υπηρετεί στην πόλη αυτή. Είναι ένα λογικό κώλυμα, μια λογική ρύθμιση, διότι στις μικρότερες πόλεις έχουν παρατηρηθεί διάφορα φαινόμενα, τα οποία και πρέπει η πολιτεία να αντιμετωπίσει. Άλλωστε η πολιτική κάνει ακριβώς αυτό το πράγμα, δηλαδή αντιμετωπίζει προβλήματα τα οποία βγάζει η καθημερινότητα. Από το κώλυμα αυτό εξαιρούνται οι πόλεις της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και του Πειραιά. Νομίζω ότι είναι εύλογο για ποιο λόγο εξαιρούνται. Είναι μεγάλες, απρόσωπες πόλεις και ένα τέτοιο κώλυμα θα ήταν –νομίζω– υπερβολικό.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 3. Το άρθρο 3 πραγματικά έχει γίνει το επίκεντρο των ομαδικών πυρών της Αντιπολίτευσης. Εμείς εξηγήσαμε από την πρώτη στιγμή γιατί είναι αναγκαία να υπάρξει μικρή αύξηση των οργανικών θέσεων των δικαστών στα ανώτατα και ανώτερα δικαστήρια. Ακούσαμε και τους φορείς. Οι περισσότεροι εξ αυτών στην επιτροπή είπαν ότι, έπρεπε να αυξηθούν και άλλο οι θέσεις, κάτι που δεν ικανοποίησε, ο Υπουργός της Δικαιοσύνης και νομίζω ότι σωστά έπραξε. Διότι αυτήν την ώρα μ' αυτήν τη ρύθμιση ερχόμαστε να τακτοποιήσουμε ένα επείγον θέμα που έχει προκύψει και να δώσουμε λύση σ' ένα πρόβλημα που έχει επείγοντα χαρακτήρα και μακροπρόθεσμα να μελετήσουμε και να δούμε ποια άλλη παρέμβαση να κάνουμε στο χώρο, ώστε να βρεθεί μια οριστική λύση.

Μας λένε: Γιατί δεν κάνετε μια παρόμοια αύξηση και στα κατώτερης βαθμίδας δικαστήρια, στα πρωτοδικεία, όπου και εκεί υπάρχει πρόβλημα; Απαντούμε ότι εκεί το πρόβλημα έχει άλλα ποσοτικά και ποιοτικά χαρακτηριστικά και μεγέθη και γι' αυτό θα πρέπει με περισσότερη –θα έλεγα– μελέτη, αφού μελετήσει όλα τα προβλήματα η επιτροπή που έχει συσταθεί, να οδηγηθεί σε συμπεράσματα, τα οποία με άλλο νομοσχέδιο, όπως είπε και ο Υπουργός της Δικαιοσύνης, θα φέρουμε, για να δώσουμε λύση και στο πρόβλημα αυτό.

Για το θέμα των ειρηνοδικών που αντιμετωπίζει το άρθρο 4 θέλω να πω ότι ικανοποιείται ένα πάγιο αίτημα των ειρηνοδικών με την ενοποίηση των τάξεων. Άλλωστε και ο κ. Κοσμίδης νομίζω ότι συμφώνησε με τη ρύθμιση αυτή. Βέβαια ο κ. Κοσμίδης έχει και μια άλλη αντίληψη όσον αφορά το ρόλο των ειρηνοδικών. Μάλλον προσωπική άποψη εξέφρασε, για να καταργηθούν τα ειρηνοδικεία. Θυμίζω ότι το 1999 είχε γίνει μεγάλη συζήτηση για το θέμα αυτό. Τότε είχε προταθεί η κατάργηση των ειρηνοδικείων και η δημιουργία μονομελών πρωτοδικείων τύπου α και τύπου β. Τελικώς δεν προχώρησε η ρύθμιση αυτή, ακριβώς γιατί από τη συζήτηση που έγινε απ' όλους τους επιστημονικούς φορείς που ασχολούνται με τα θέματα της δικαιοσύνης, υπήρξε μια οξεία και έντονη αντίληψη και νομίζω ότι ακόμη και η χθεσινή λογική του Κοινοβουλευτικού μας Εκπροσώπου κ. Πολύδωρα, που ήταν μια άλλη προσέγγιση των πραγμάτων μας, έδωσε αρκετούς λόγους έτσι ώστε να μπορέσουμε να κρατήσουμε το θεσμό των ειρηνοδικείων και να τον ενισχύσουμε.

Τώρα όσον αφορά το διαγωνισμό του 1997, πρέπει να πω ότι το πρόβλημα είναι επείγον. Πρέπει να δοθεί άμεση λύση. Εάν πηγαίνουμε σε νέο διαγωνισμό, θα υπήρχε μια μεγάλη καθυστέρηση, η οποία προσδιορίζεται περίπου στον ένα χρόνο. Ε, λοιπόν, υπάρχουν τεράστια κενά. Σας είπα ότι στο Διδυμότειχο εδώ και δύο χρόνια έχουμε ένα κενό στο Ειρηνοδικείο. Αυτό καλύπτεται από τον Ειρηνοδίκη Ορεστιάδας, ο οποίος θα πρέπει ταυτοχρόνως να μετέχει και στη σύνθεση του Πλημμελειοδικείου και του Πρωτοδικείου Ορεστιάδας.

Καταλαβαίνετε ότι θα πρέπει αυτά τα κενά άμεσα να καλυφθούν, δεν μπορεί να περιμένουμε. Γι' αυτό είπαμε να πάρουμε από τον πίνακα των επιτυχόντων του 1997, πράγμα που έχει ξαναγίνει, όπως αποκάλυψε, ο Υπουργός χτες, και να καλύψουμε τα κενά αυτά. Και επαναλαμβάνω –γιατί μας κατηγορήσατε για επανίδρυση του κράτους της Δεξιάς– ότι επανίδρυση του κράτους της Δεξιάς με αποτελέσματα διαγωνισμού που έκανε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, δεν μπορεί να υπάρξει. Ας μην κοροϊδεύαμε. Σεβόμαστε τους διαγωνισμούς που έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση. Να μας κατηγορείτε και από πάνω ότι πάμε να τακτοποιήσουμε δικούς μας ανθρώπους, αυτό νομίζω ότι είναι υπερβολή.

Το άρθρο 5 επιλύει θέματα, τα οποία ως παρεπόμενα δημι-

ουργούνται μετά την κατάργηση ειρηνοδικείων, τα οποία ουσιαστικά στην πράξη δεν λειτούργησαν ποτέ. Πρέπει, λοιπόν, να ληφθεί μια πρόνοια για τα συμβολαιογραφεία τα οποία βρίσκονται στις έδρες των ειρηνοδικείων αυτών. Και προκρίνεται η λύση της απορρόφησης αυτών στην έδρα του ειρηνοδικείου το οποίο απορροφά το καταργούμενο.

Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου αυτού επιλύει ουσιαστικά πάλι ένα κοινωνικό πρόβλημα. Βλέπει με ευαισθησία ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζουν ορισμένοι συμβολαιογράφοι. Μπορεί, δηλαδή, να είναι ο συμβολαιογράφος και η συμβολαιογράφος ζευγάρι και να είναι η σύζυγος σε ένα απομακρυσμένο συμβολαιογραφείο. Να μπορούν μεταξύ τους να κάνουν μια αμοιβαία μετάθεση, προκειμένου να μπορεί η μητέρα να είναι κοντά στην οικογένειά της και κοντά στα παιδιά της. Πού είναι, δηλαδή, το τρομερό; Υπάρχει μια ιδιαίτερη ευαισθησία. Ή μπορεί, αν είναι κάποιος γονιός συμβολαιογράφος, να καλύπτει εκείνος τη θέση, ώστε ούτε πρόβλημα να δημιουργείται στην τοπική κοινωνία και στις ανάγκες της, αλλά ταυτοχρόνως κάποιος άνθρωποι, οι οποίοι έχουν κάποια προβλήματα, να μπορούν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους.

Τέλος με το άρθρο 5 ιδρύεται Ιατροδικαστική Υπηρεσία στην έδρα του Εφετείου Λαμίας, κάτι το οποίο ήταν αναγκαίο μετά την επανίδρυση του Εφετείου.

Τελειώνοντας θέλω να πω ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα νομοσχέδιο απαραίτητο, για να τακτοποιηθούν ορισμένες εκκρεμότητες στο χώρο της δικαιοσύνης. Σε καμία περίπτωση –το είπαμε όλοι, και ο Υπουργός και εμείς– δεν φιλοδοξεί να λύσει τα μεγάλα προβλήματα απονομής δικαιοσύνης. Εκεί κατά την άποψή μου χρειάζονται ριζοσπαστικές, ριζικές μεταρρυθμίσεις, τις οποίες πιστεύω ότι θα έχουμε το χρόνο και τον καιρό να τις δούμε, να τις συζητήσουμε και να τις θεσμοθετήσουμε. Πρώτα, όμως, πρέπει να γίνει αυτή η τακτοποίηση.

Γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε, εμείς ψηφίζουμε τα άρθρα του νομοσχεδίου και καλούμε και την Αντιπολίτευση επίσης να τα ψηφίσει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπήριος Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Κοσμίδης.

ΣΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας εμέμφθη την Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι δεν δείχνει ευαισθησία στις ορθές, κατ' αυτόν ρυθμίσεις, που εισάγει η Κυβέρνηση. Και έφερε για παράδειγμα το άρθρο 1 του συζητούμενου νομοσχεδίου. Μα, κύριε συνάδελφε, το άρθρο 1 εμείς το ψηφίζουμε, όπως και οποιαδήποτε άλλη διάταξη θεωρούμε ότι είναι σωστή και πρέπει να τύχει και της δικής μας αποδοχής.

Η αντίθεσή μας –ριζική αντίθεση– είναι στο άρθρο 3 και στην παράγραφο 2 του άρθρου 4.

Για τους Αντεισαγγελίες του Αρείου Πάγου έχω να πω ότι η αύξηση είναι θεαματική. Η σχέση που δημιουργείται –έναν εισαγγελέα προς δεκατέσσερις αντεισαγγελίες στον Άρειο Πάγο– είναι εκτρωματική και πρωτοφανής. Οι αντεισαγγελίες του Αρείου Πάγου δεν ανεβαίνουν πλέον σε πολιτικές δικές, άρα έχει αφαιρεθεί ένα αντικείμενο από αυτά που είχαν. Δεν οφείλονται οι καθυστερήσεις στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στη δήθεν έλλειψη αντεισαγγελέων στον Άρειο Πάγο. Επομένως αυτή η αύξηση δεν έχει κανένα νόημα και δεν εξυπηρετεί κανένα σκοπό.

Για τους συμβούλους στο Συμβούλιο της Επικρατείας, έχω να πω ότι πέρσι, που ο αριθμός αυξήθηκε κατά οκτώ, προκειμένου να απορροφηθούν και διοικητικοί εφέτες και να γίνουν σύμβουλοι του Συμβουλίου της Επικρατείας, η ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας έκρινε και εκείνη την αύξηση μεγαλύτερη απ' ό,τι θα έπρεπε. Αλλοιώνεται η φυσιογνωμία του Συμβουλίου της Επικρατείας με την αύξηση του αριθμού αυτών.

Πρόεδροι εφετών, εφέτες: Πέρσι είχαμε μια θεαματική αύξηση των θέσεων κατά περίπου πενήντα θέσεις και αυτό έγινε με βάση στατιστικά στοιχεία, με έρευνα, με διαβούλευση.

Κύριε Υπουργέ, να είστε βέβαιος ότι όσο και να αυξάνετε τις θέσεις σε όλα τα επίπεδα της δικαιοσύνης, διαρκώς το δικαστικό σώμα θα ζητάει περισσότερους. Αυτό είναι για λιγότερη δουλειά. Δεν είναι πανάκεια η αύξηση των θέσεων για την επίλυση

των προβλημάτων της απονομής της δικαιοσύνης.

Αντιπρόεδροι των ανωτάτων δικαστηρίων: Θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω μια λαϊκή έκφραση και να πω ότι αυτή η ρύθμιση είναι «όλα τα λεφτά» του νομοσχεδίου.

Όγδοος Αντιπρόεδρος στον Άρειο Πάγο. Ο έβδομος είναι ήδη επιθεωρητής. Ο όγδοος, αν δημιουργήσετε κάποιο τμήμα και προεδρεύσει σε αυτό το τμήμα, θα δεχθώ ότι καλώς εισάγετε αυτήν τη ρύθμιση. Στο Ελεγκτικό Συνέδριο είναι αχρεία-στοι οι δύο επιπλέον αντιπρόεδροι. Δεν θα έχουν τίποτα να κάνουν πέραν των όσων συμβαίνουν μέχρι σήμερα.

Πιο έντονο είναι το θέμα στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όπου έχουμε σήμερα επτά αντιπρόεδρους. Οι έξι προεδρεύουν σε τμήματα, ο έβδομος είναι επικεφαλής του κλιμακίου που επεξεργάζεται τα σχέδια προεδρικών διαταγμάτων. Οι άλλοι τρεις τι θα κάνουν; Θα συμπροεδρεύουν με άλλους αντιπρόεδρους στα τμήματα;

Είναι ένα πρωτοφανές φαινόμενο και θεωρώ ότι με τις ρυθμίσεις που κάνετε –με την αύξηση των θέσεων των αντιπροέδρων των ανωτάτων δικαστηρίων- απλά θα ικανοποιήσετε έξι άτομα που έχουν ήδη ονοματεπώνυμο και θα προετοιμάσετε και τις ηγεσίες, επειδή τον επόμενο χρόνο θα αποχωρήσουν οι πρόεδροι των ανωτάτων δικαστηρίων.

Αν υπάρχει μια τεχνοκρατική τεκμηρίωση της αύξησης αυτών των θέσεων, θα μπορούσα να τη συζητήσω. Δεν υπάρχει καμία, διότι αν υπήρχε θα είχε πρώτα από όλα υποβληθεί το αίτημα από τις Ενώσεις Δικαστών-Εισαγγελέων ή των συμβούλων του Συμβουλίου Επικρατείας και από τη φυσική ηγεσία των ανωτάτων δικαστηρίων. Τέτοιο πράγμα δεν υπήρξε. Δεν μας έχετε δείξει όχι απλά ένα γράμμα που να ζητάει αυτό ή έστω ένα άρθρο κάποιου επώνυμου που να θεωρεί ότι πρέπει να γίνει αυτό. Έχουμε επίσης μια στρέβλωση της πυραμίδας.

Άρθρο 4 παράγραφος 2: Ποια είναι αυτά τα πιεστικά προβλήματα που καθιστούν αναγκαίο τον άμεσο διορισμό ειρηνοδικών από έναν πίνακα νεκρό εδώ και (τέσσερα, πέντε) χρόνια; Αυτά τα προβλήματα τα διέγνωσε σε μηδέν χρόνο το Υπουργείο Δικαιοσύνης και δεν τα έχει διαγνώσει η φυσική ηγεσία του σώματος ή η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, η οποία ουδέποτε έχει ζητήσει την κάλυψη αυτών των κενών και μάλιστα από αυτόν το διαγωνισμό;

Και ποιο είναι το πρόβλημα αν κάποιος απασχοληθεί με απόσπαση σ'ένα από τα ειρηνοδικεία -σας ανέφερα χθες το απόγευμα στην πρωτολογία μου αριθμούς- σε ένα από τα εξήντα οκτώ πρωτοδικεία που εκδίδουν σε ετήσια βάση μια ως είκοσι αποφάσεις; Είναι περίπου δέκα τα ειρηνοδικεία που εκδίδουν μονοψήφιο αριθμό αποφάσεων το χρόνο. Ποιο είναι το πρόβλημα να πάει κάποιος από μια πόλη να δικάσει μια υπόθεση και να εκδώσει μια απόφαση σ'αυτά τα ειρηνοδικεία; Επομένως είναι ψευδεπίγραφη αυτή η επιχειρηματολογία.

Παίρνετε από αυτόν τον πίνακα. Σκέφτεστε καθόλου την ποιότητα των ανθρώπων που θα κληθούν να δικάσουν μεθαύριο ιδιωτικές ή και άλλες διαφορές; Θα σας αναφέρω ότι από εκείνον τον πίνακα διορίστηκαν ογδόντα. Ο ογοδοηκοστός ξέρετε τι σειρά έχει στον πίνακα; Εκατόν τριάντα έξι. Ο εκατοστός τριακοστός έκτος του πίνακα έχει ήδη διοριστεί πριν το 1999, προφανέστατα διότι κάποιος που είχαν καλύτερη βαθμολογία από τον εκατοστό τριακοστό έκτο είτε πέτυχαν την επόμενη χρονιά στη Σχολή Δικαστών είτε παρέμειναν στη δικηγορία είτε άλλαξαν επάγγελμα.

Επομένως ήδη έχουμε φτάσει στον αριθμό εκατόν τριάντα έξι. Εξ' όσων πληροφορούμαι τα υπάρχοντα κενά μέχρι τώρα είναι περίπου τριάντα έξι. Θα καλύψετε και αυτά τα τριάντα έξι κενά, μετά τον εκατοστό τριακοστό έβδομο; Θα φτάσετε στον διακοσιοστό πενηκοστό. Δηλαδή τελικά όσοι είναι στον πίνακα «επιτυχόντων», θα διοριστούν.

Και φαντάζεστε ότι όλοι αυτοί έχουν πάρει τη βάση -δηλαδή πέντε, πενήντα- και δεν ξέρω πόσο άξιοι ποιοτικά είναι αυτοί οι άνθρωποι να είναι δικαστές και μάλιστα ισόβιοι.

Εμείς σ' αυτούς τους ανθρώπους, σ' αυτούς τους υποψηφίους, από το τέλος του '99 και μετά σε κάθε επίσκεψή τους –και μάλιστα έκαναν και διαμαρτυρίες έξω και από το Μαξίμου- λέγαμε κατηγορηματικά ότι ο πίνακας δεν ισχύει. Αν χρειαστεί πρόσληψη νέων ειρηνοδικών, θα γίνει νέος διαγωνισμός, ώστε

να μπορέσουν να διαγωνιστούν και νέα παιδιά που εξέρχονται των Νομικών Σχολών κι ενδιαφέρονται να γίνουν δικαστές. Επομένως δεν υπάρχει κανένα επιχείρημα. Απλά με αυτήν τη ρύθμιση τακτοποιείτε λογαριασμούς και τίποτε άλλο.

Θα κλείσω -και θα ζητήσω την ανοχή του Τμήματος, άλλωστε πιθανότατα δεν θα χρειαστεί να δευτερολογήσω- αναφερόμενος με πολύ λίγα λόγια στην ουσία του θέματος της ύπαρξης των ειρηνοδικείων. Το 1999, κύριε εισηγητή της Πλειοψηφίας, εισήχθη νομοσχέδιο με τίτλο: «Ενοποίηση του πρώτου βαθμού απονομής πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης» και ρυθμιζόταν η κατάργηση των ειρηνοδικείων και η ένταξη των ενεργών ειρηνοδικών στο Δικαστικό Σώμα με το άρθρο 1. Ήταν ο κορμός του νομοσχεδίου.

Δεν απεσύρθη το νομοσχέδιο αυτό –άλλωστε τα είπα στην πρωτολογία μου, δεν με προσέξατε- διότι υπήρξαν αντιδράσεις. Αν δείτε τα Πρακτικά της συνεδρίασης τότε στην Ολομέλεια –και όχι μόνο στη Διαρκή Επιτροπή- ο εισηγητής σας, ο κ. Νώντας Ζαφειρόπουλος, είχε ταχθεί βασικά υπέρ της κατάργησης. Απεσύρθη η διάταξη διότι, όπως είπα και χθες, η ολομέλεια του Αρείου Πάγου με συντριπτική πλειοψηφία γνωμοδότησε ότι η ένταξη των ειρηνοδικών στο Δικαστικό Σώμα, όπως προβλεπόταν στο άρθρο εκείνο, ήταν αντισυνταγματική. Και πράγματι ήταν αντισυνταγματική -το πιστεύω κι εγώ αυτό, συντάχθηκα και τότε με την άποψη του Αρείου Πάγου- διότι γινόταν μια ομαδική και ανεπίλεκτη είσοδος των ειρηνοδικών στο Δικαστικό Σώμα, χωρίς καμία κρίση και αυτό είναι αντισυνταγματικό. Επομένως αυτό που χρειαζόταν -και η προηγούμενη κυβέρνηση το ήθελε αυτό, είχε άποψη πάγια υπέρ της κατάργησης των ειρηνοδικείων- ήταν μια ρύθμιση σε συνεννόηση με τη φυσική ηγεσία του Αρείου Πάγου και με την Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, προκειμένου να προχωρήσει αυτό.

Επί της ουσίας του θεσμού: Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας χθες είπε ότι καλό είναι να έχουμε και στα χωριά ειρηνοδικεία, διότι αυτό βοηθά στη μη ερήμωση της υπαίθρου. Έχουμε διαφορετική αντίληψη. Εμείς πιστεύουμε ότι η υπαίθρος ερημώνεται, διότι επί τόπου δεν υπάρχουν ευκαιρίες απασχόλησης, διότι δεν υπάρχουν παραγωγικές μονάδες που θα δημιουργήσουν την απασχόληση, αλλά δημόσιες υπηρεσίες αργόσχολες. Αλλά να θυμίσω επίσης ότι τα ειρηνοδικεία δημιουργήθηκαν σε εποχές που οι αποστάσεις ήταν απαγορευτικές, οι μετακινήσεις ήταν απαγορευτικές και ορθώς τότε στις μικρές πόλεις, αλλά και στα κεφαλοχώρια και σε μικρότερα χωριά απομακρυσμένα υπήρχαν τα ειρηνοδικεία. Αυτός ο λόγος, ένας πρώτος λόγος ύπαρξης των ειρηνοδικείων εξέλιπε ήδη, διότι οι αποστάσεις έχουν ήδη σμικρυνθεί. Και μην ξεχνάμε ότι και οι δικηγόροι έχουν πλέον την έδρα τους στις πόλεις των πρωτοδικείων, στην έδρα των πρωτοδικείων και η μετακίνησή τους στα επαρχιακά ειρηνοδικεία συνεπάγεται πρόσθετο χρόνο και κόστος που μετακυλιέται στον πελάτη.

Το βασικότερο, όμως, επιχείρημά μου υπέρ της κατάργησης είναι το εξής. Γιατί οι υποθέσεις που υπάγονται σήμερα στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων, θα πρέπει να διεκπεραιώνονται από έναν άλλου είδους δικαστή σε σχέση με το δικαστή του πρωτοδικείου; Θα μπορούσε εύλογα να δεχθεί κανείς ότι οι υποθέσεις στις οποίες το αντικείμενο της διαφοράς είναι χαμηλότερης αξίας, θα μπορούσαν να εκδικάζονται με πιο χαλαρές διαδικασίες ή και από νεώτερους δικαστές. Είναι παράλογο, όμως, να είναι κατασκευασμένη η κατηγορία δικαστών που θα ασχολείται εσαεί -και μάλιστα μόνο σε πρώτο βαθμό- με μικρο-υποθέσεις, ωσάν αυτές να εκδικάζονται με μια ιδιαίτερη στεγανή νομοθεσία. Είναι απαράδεκτο ειρηνοδικές με πολύχρονη και τεράστια εμπειρία στην εφαρμογή των κανόνων του ιδιωτικού δικαίου να αποκλείονται από την εκδίκαση υποθέσεων με υψηλότερο αντικείμενο των 12 χιλιάδων ευρώ, οι οποίες βασιζονται στην εφαρμογή των ίδιων κανόνων. Είναι απαράδεκτο να κρίνονται ως πταισματοδίκες ικανοί να εκδικάζουν μόνο πταισμάτα να απασχολούνται με το υπόλοιπο ποινικό δίκαιο μόνο ως επικουρικό όργανο της εισαγγελίας στην εκτέλεση προανακριτικών καθηκόντων.

Η ισχύουσα διάκριση θίγει τον κάθε ειρηνοδική τόσο ως πρόσωπο όσο και ως επιστήμονα.

Κύριε Υπουργέ, θα σας απηύθυνα μία έκκληση, να δείτε το

θέμα της ενοποίησης του πρώτου βαθμού απονομής πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης με ψυχραιμία, με ηρεμία, με διάλογο. Δεν είναι κάτι που πρέπει να γίνει αύριο. Μελετήστε το, όμως, μην το απορρίψετε χωρίς άλλο. Θα δείτε ότι είναι προς όφελος της απονομής της δικαιοσύνης και της ταχύτερης απονομής της.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Κοσμίδη.

Ο κ. Πατσιλινάκος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΤΣΙΛΙΝΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στο άρθρο 1 πραγματικά έχουμε συμφωνήσει όλοι ότι υπήρχε μία μεγάλη έλλειψη, η οποία έπρεπε να διορθωθεί και έπρεπε να έλθει η απόφαση της ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας για να διορθωθεί αυτή η παράλειψη.

Θα ήθελα, όμως, να τονίσω ότι παρά το ότι συμφωνούμε και ψηφίζουμε το άρθρο, το άρθρο παραμένει -θα λέγαμε- κουτσό. Δηλαδή δεν δίνετε το δικαίωμα στις δικαστίνες που πήρανε άδεια λοχείας μέσα στο 2003, το 2002 και το 2001, να πάρουν άδεια ανατροφής τέκνων. Ο Υπουργός είπε ότι θα υπάρξει αποψίλωση και διάλυση στο Δικαστικό Σώμα, αν το άρθρο λειτουργήσει. Ναι, έτσι είναι, αν δεν γίνουν αντικαταστάσεις. Δηλαδή αυτό ακριβώς το άρθρο, που όλοι μας συμφωνούμε, δείχνει -πιστεύουμε- την πολιτική της Κυβέρνησης, ότι θέλει να λύσει το πρόβλημα της καθυστέρησης απονομής της δικαιοσύνης όχι με αυτό που όλοι μας προτείνουμε, την αύξηση των θέσεων των δικαστών κυρίως της πρώτης γραμμής, πρωτοδικών, ειρηνοδικών και δικαστών των διοικητικών δικαστηρίων, αλλά με άλλους τρόπους, όπως είναι η αύξηση του κόστους της προσφυγής του Έλληνα πολίτη για τη διεκδίκηση της δικαιοσύνης και ταυτόχρονα τους με περιορισμούς που θα βάλει για την προσέλευση και διεκδίκηση της δικαιοσύνης.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι ακριβώς η παράλειψη στην αντικατάσταση των Ελληνίδων δικαστών δείχνει την κατεύθυνση που έχουμε, έτσι ώστε να λειτουργήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο για την Κυβέρνηση η απόδοση και στη δικαιοσύνη, να αυξηθεί το κόστος για τον πολίτη και να μην πληρωθούν οι θέσεις.

Εάν ο Υπουργός μας έλεγε ότι ο φετινός προϋπολογισμός δεν προβλέπει και δεν αντέχει να μπουν νέοι δικαστές, θα μπορούσε να προβλεφθεί από το νόμο και να αρχίσει από του χρόνου η αντικατάσταση και η παροχή του δικαιώματος αδείας ανατροφής τέκνων για το 2004, για το 2003 και για το 2001. Θα μπορούσε να πάει με ένα χρονοδιάγραμμα για τα επόμενα χρόνια. Επιμένουμε, λοιπόν, ότι για να είναι πλήρες το άρθρο, πρέπει να υπάρξουν αντικαταστάσεις και ταυτόχρονα η επέκταση, που σωστά έκανε ο Υπουργός για το 2004, να ισχύει και για το 2003, το 2002 και το 2001.

Στο άρθρο 2 συμφωνούμε, αφού έγινε άρση του κωλύματος εντοπιότητας από τις έξι πόλεις.

Στο άρθρο 3 υπάρχει η βασική διαφωνία, που είναι η αύξηση του αριθμού των αντιπροέδρων των ανωτάτων δικαστικών και ταυτόχρονα οι ελλείψεις προσωπικού της πρώτης γραμμής που πράγματι παραμένουν.

Στο άρθρο 4 συμφωνούμε και με την παράγραφο 2, ότι τα κενά αυτά πρέπει να καλυφθούν από το ΑΣΕΠ του 1997, όπως συμφωνούμε και με το άρθρο 5 και με το άρθρο 6.

Πιστεύουμε ότι το νομοσχέδιο αυτό κάνει κάποιες ρυθμίσεις, χωρίς να λύνει τα προβλήματα της δικαιοσύνης, αλλά -όπως είπα και στην αρχή- η Κυβέρνηση έχει σκοπό να το λύσει σε διαφορετική κατεύθυνση.

Η καθυστέρηση στην απονομή της δικαιοσύνης δεν θα λυθεί με την πρόσληψη δικαστικών υπαλλήλων και με τη βελτίωση της μηχανοργάνωσης και του κτιριακού προβλήματος, αλλά στην πραγματικότητα η Κυβέρνηση προσπαθεί να λύσει το πρόβλημα αυτό με την παραπέρα αύξηση του κόστους της απονομής της δικαιοσύνης για τον Έλληνα πολίτη και ταυτόχρονα με εμπόδια ως προς την προσφυγή στα δικαστήρια, έτσι ώστε ειδικά ο αδύναμος οικονομικά να μην μπορεί να διεκδικήσει το δικό του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει η κ. Μανούσου-Μπινοπούλου Αριάδνη.

ΑΡΙΑΔΗ ΜΑΝΟΥΣΟΥ-ΜΠΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό το νομοσχέδιο βεβαίως δεν καλύπτει το φάσμα των προβλημάτων της δικαιοσύνης ούτε βέβαια λύνει το πρόβλημα της

καθυστέρησης της απονομής της δικαιοσύνης. Αντιμετωπίζει, όμως, ορισμένα άμεσα θέματα, για τα οποία υπήρχε επιτακτική ανάγκη να επιλυθούν. Μάλιστα τα περισσότερα απ' αυτά τα έχουν εισηγηθεί οι ίδιοι οι φορείς και αυτό νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σοβαρό. Ήταν προβλήματα που χρόνιζαν για μία εικοσαετία περίπου.

Το άρθρο 1 αποτελεί μομφή για την προηγούμενη κυβέρνηση. Θα έπρεπε να προηγηθεί η με αριθμό 3312/2003 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, για να θεσπιστεί αυτή η άδεια για τις μητέρες δικαστικών; Αυτό θα έπρεπε να έχει γίνει πολύ νωρίτερα. Η προσθήκη που έκανε χθες ο κύριος Υπουργός, η οποία προσδιορίζει το χρονικό διάστημα που πρέπει να προηγηθεί για την άδεια, διευκολύνει και έτσι δεν θα έχουμε ερμηνευτικά προβλήματα για αυτήν τη διάταξη, γιατί οπωσδήποτε θα υπήρχαν προβλήματα, αλλά με αυτήν την προσθήκη όλα αυτά διασαφηνίζονται.

Σε αυτό το σημείο και επειδή έχω εργαστεί πάρα πολλά χρόνια στα δικαστήρια και ως διευθύντρια πρωτοδικείου, αλλά και ως δικηγόρος, θέλω να σας πω ότι έχω ζήσει από κοντά τις εργαζόμενες μητέρες δικαστίνες και πραγματικά θα πρέπει να τους δοθεί όχι μόνο αυτή η άδεια, αλλά πολλά περισσότερα.

Όσον αφορά το άρθρο 2, συμφωνώ με αυτόν τον περιορισμό για την Αθήνα, τον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη. Επώθηκαν πολλά για την αύξηση των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργών των ανωτάτων βαθμίδων. Γνωρίζουμε ότι, όταν αυξηθούν οι θέσεις, έπονται και άλλες προαγωγές από την επετηρίδα και αυτό είναι ένα έναυσμα, ένα ερέθισμα για τους δικαστές που βρίσκονται πιο κάτω, να ξέρουν ότι θα προαχθούν στον επόμενο βαθμό. Είναι κάτι που οπωσδήποτε επηρεάζει και την ψυχολογία τους και την απόδοση στην εργασία τους. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν αποδίδουν, εάν δεν προαχθούν σύντομα, αλλά οπωσδήποτε όλοι ξέρουμε ότι αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Όσον αφορά το άρθρο 4, θα ήθελα να σας πω ότι είναι μία γενναία απόφαση και θα έπρεπε να έχουν καθιερωθεί εδώ και πάρα πολύ καιρό οι ενιαίες θέσεις των ειρηνοδικών. Ξέρουμε πολύ καλά ότι είναι επιτακτική ανάγκη να καλυφθούν οι κενές θέσεις. Τελευταία μάλιστα αυξήθηκε πολύ η καθ' ύλην αρμοδιότητα των δικαστηρίων και τα ειρηνοδικεία είχαν επιφορτισθεί με πάρα πολλή εργασία. Για κάθε κενό που υπάρχει, προκειμένου να καλυφθεί αυτή η εργασία ενός ειρηνοδικείου, θα πρέπει να επιφορτισθεί κάποιος άλλος συνάδελφος. Αυτό πραγματικά είναι δυσβάσταχτο για τους ειρηνοδίκους.

Ειπώθηκε ότι δεν έπρεπε να καλυφθούν από τον ήδη υπάρχοντα πίνακα επιτυχίας. Σαν επιχείρημα ακούστηκε η άποψη ότι αυτοί οι άνθρωποι (οι επιτυχόντες) έχουν ξεφύγει από τη νομική επιστήμη και ότι ίσως δεν μπορούν να απαντήσουν δικαιοσύνη.

Όπως ειπώθηκε, πολλοί από τους επιτυχόντες μπορεί να ασκούσαν δικηγορία. Αυτά τα χρόνια, όμως, κύριε Πρόεδρε, για να ασκήσεις τα καθήκοντα του ειρηνοδίκου, δεν αρκεί να ξέρεις μόνο νομικά. Πρέπει να είσαι και μέσα στη ζωή. Και αν ακόμη υπάρχουν επιτυχόντες, οι οποίοι δεν άσκησαν δικηγορία, ζυμώθηκαν αυτά τα χρόνια που μεσολάβησαν στη ζωή και η απονομή της δικαιοσύνης στα ειρηνοδικεία είναι ουσιαστική. Και πιστέψτε με, χρειαζόμαστε πολύ μια περισσότερο ουσιαστική απονομή δικαιοσύνης στα ειρηνοδικεία, οπότε καλώς γίνεται και λόγω του επείγοντος παίρνουμε από τον ήδη υπάρχοντα πίνακα.

Πραγματικά με μεγάλη μου λύπη και κατάπληξη άκουσα τον κ. Κοσμίδη να μιλάει για κατάργηση Ειρηνοδικείων και τα συναφή. Κύριε Κοσμίδη, υπάρχουν και τα νησιά μας, που η θάλασσα και τα μποφόρ δεν καταλαβαίνουν ούτε από ταχύπλοα ούτε από τίποτα. Για τα νησιά μας, οι αποστάσεις και οι μετακινήσεις δεν έχουν μετατραπεί καθόλου προς το καλύτερο. Τα νησιά μας, λοιπόν, θέλουν ιδιαίτερη μεταχείριση. Επανελημμένως, έχω πει σ' αυτήν την Αίθουσα -και όχι μόνο- ότι πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε από νομοθετικής πλευράς, τελείως διαφορετικά. Είπε ο κ. Κοσμίδης για τα πρωτοδικεία. Ένας κάτοικος από τη Σίφνο ή από τη Σέριφο, για να πάει στην έδρα του Πρωτοδικείου που είναι η Σύρος, πρέπει να πηγαίνει μέσω Πειραιώς. Πρέπει οι άνθρωποι αυτοί να κάνουν τρεις μέρες να πάνε και άλλες τρεις μέρες για να γυρίσουν. Θα είναι καταστροφή, αν καταργηθούν

τα ειρηνοδικεία.

Σήμερα δεν συζητάμε την κατάργηση του θεσμού των ειρηνοδικείων. Αλλά συζητάμε την κατάργηση μερικών ειρηνοδικείων στο άρθρο 5. Εδώ θα έχουμε μεγάλα προβλήματα. Γιατί όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 του Κώδικα περί Συμβολαιογράφων, υπάρχει διάταξη, η οποία αναφέρει ότι αν μεταβληθεί η έδρα του ειρηνοδικείου, μεταβάλλεται αυτοδικαίως και η έδρα του συμβολαιογράφου. Στην εισηγητική έκθεση του άρθρου 5 αναφέρεται ότι λαμβάνεται πρόνοια για την τύχη των συμβολαιογραφείων. Δυστυχώς δεν λαμβάνεται μέριμνα για την τύχη των συμβολαιογραφείων. Αλλά για την τύχη των συμβολαιογράφων. Διότι μέριμνα για την τύχη των συμβολαιογραφείων θα ήταν να παραμείνουν στις έδρες τους, έστω και αν καταργηθεί το ειρηνοδικείο.

Και αυτό το τονίζω, γιατί γίνεται μεγαλύτερη και επιτακτική η ανάγκη να παραμείνουν στα νησιά μας. Διαφορετικά θα έχουμε δύο προβλήματα. Από τη μια, δεν θα υπάρχει συμβολαιογράφος για να εκτελεί τις καθημερινές πράξεις, παραδείγματος χάρι ένα πληρεξούσιο, στον κάτοικο, ο οποίος διαφορετικά θα πρέπει να μετακινείται σε άλλο νησί και από την άλλη θα υπάρχει πρόβλημα και στο συμβολαιογράφο του άλλου νησιού, που δεν έχει καταργηθεί η έδρα του και θα του προστεθεί ένας άλλος συμβολαιογράφος και η αγορά –εντός εισαγωγικών βέβαια– δεν δικαιολογεί δύο συμβολαιογράφους. Παραδείγματος χάρι, εάν καταργηθεί το Ειρηνοδικείο στη Κύθνο, θα καταργηθεί και το συμβολαιογραφείο. Αυτομάτως ο συμβολαιογράφος της Κύθνου, αν δεν δηλώσει ότι θέλει να μείνει στην Κύθνο ή αν στο μέλλον φύγει, θα φύγει και το συμβολαιογραφείο και θα πάει στη Σίφνο. Δικαιολογεί η Σίφνος δύο συμβολαιογράφους; Όλα αυτά είναι ερωτήματα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ τον κύριο Υπουργό που με την επέμβασή μου χθες αντιμετώπισε τον θέμα και πραγματικά θα το συζητήσουμε για να βρούμε τη λύση για τα νησιά μας. Από εκεί και πέρα πρέπει να προσέξουμε πάρα πολύ το θέμα των συμβολαιογραφείων στα νησιά. Τονίζω για μία ακόμη φορά ότι τα νησιά μας –και ειδικά οι Κυκλάδες– είναι κάτι άλλο. Πρέπει να έχουν ειδική νομοθετική ρύθμιση για το κάθε τι.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Μανουσίου.

Ο κ. Μπούγας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι αναφέρθηκε και συνομολογήθηκε και από τον Υπουργό της Δικαιοσύνης ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο δεν φιλοδοξεί ασφαλώς να αποτελέσει τομή στην απονομή της δικαιοσύνης, ούτε βέβαια να αντιμετωπίσει και πολύ περισσότερο να επιλύσει τα σοβαρά προβλήματα που για δεκαετίες έχουν σωρευτεί στο χώρο της δικαιοσύνης. Πιστεύουμε όμως –και το πιστεύουμε βάσιμα– ότι θα συμβάλει το νομοσχέδιο αυτό, με τις ρυθμίσεις του, στην καλύτερη απονομή της.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, θα επικεντρώσω την ομιλία μου σε δύο τρία θέματα τα οποία θεωρώ σημαντικά. Μιλώντας χθες αλλά και σήμερα ο εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Κοσμίδης, αναφερόμενος στο άρθρο 4, υποστήριξε άμεσα την κατάργηση των ειρηνοδικείων. Η άποψη αυτή είναι γνωστό ότι είχε διατυπωθεί και παλαιότερα και σήμερα ακόμη διατυπώνεται από πολλούς και το 1999 είχε γίνει προσπάθεια κατάργησης των ειρηνοδικείων, με νομοσχέδιο το οποίο είχε φέρει στη Βουλή προς ψήφιση η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και δεν είναι βέβαια αληθές ότι δεν υπήρξαν αντιδράσεις. Υπήρξαν αντιδράσεις και ήταν πολύ έντονες. Θα θυμίσω τις αντιδράσεις των προέδρων των δικηγορικών συλλόγων αλλά και της ολομέλειας των δικηγορικών συλλόγων που ήταν αντίθετοι με την τότε επιχειρηθείσα κατάργηση των ειρηνοδικείων.

Η διάταξη αυτή τελικά, μετά από τις αντιδράσεις αυτές, αλλά και τη γνωμοδότηση της ολομέλειας του Αρείου Πάγου, αποσύρθηκε. Η ύπαρξη όμως, κύριε Πρόεδρε, αλλά και η ενίσχυση των ειρηνοδικείων ως δικαστηρίων πρώτου βαθμού είναι απολύτως αναγκαία όχι μόνο για τους λόγους τους οποίους ανέπτυξε από το Βήμα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Πολύδωρας, δηλαδή για τον παιδαγωγικό χαρακτήρα και τις οικονομικές ωφέλειες της περιοχής όπου λειτουργούν τα ειρηνοδι-

κεία, αλλά και επειδή –και αυτό είναι το σημαντικότερο– συμβάλλουν στην ταχύτερη και ουσιαστικότερη απονομή της δικαιοσύνης στον πρώτο βαθμό, διότι είναι πασιδηλό πως ο ειρηνοδικής έχει μεγαλύτερη ευχέρεια αποδεικτικού ελέγχου της υπόθεσης. Είναι πανθομολογούμενο ότι οι ειρηνοδίκες με μεγαλύτερη ευχέρεια διατάσσουν για παράδειγμα την αυτοπρόσωπη εμφάνιση των διαδίκων, συχνότερα διατάσσουν αυτοψία στις υποθέσεις όπου χρίζουν αυτοψίας και βέβαια συχνότερα διατάσσουν πραγματογνωμοσύνη.

Όλα αυτά είναι ωφέλεια για το δικονομικό μας σύστημα, την οποία δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να διακυβεύσουμε. Ο μικρός αριθμός εξάλλου των αποφάσεων που εκδίδονται από τα ειρηνοδικεία –και αποτέλεσε αυτό επιχείρημα υπέρ των απόψεων του κ. Κοσμίδη– δεν οφείλεται στο γεγονός ότι έχει περιοριστεί η αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων αλλά σε άλλους λόγους. Για παράδειγμα οι υποθέσεις οι οποίες άγονται ενώπιον των ειρηνοδικείων πολλές φορές με τη μεσολάβηση των ειρηνοδικών είναι γνωστό ότι συμβιβάζονται. Ως εκ τούτου δεν εκδίδεται απόφαση αλλά καταρτίζεται πρακτικό συμβιβασμού.

Περαιτέρω, επειδή οι δικηγόροι γνωρίζουν τα προβλήματα που δημιουργούνται λόγω της μη κάλυψης των θέσεων των ειρηνοδικών σε πολλά ειρηνοδικεία, αυξάνουν με το εισαγωγικό δικόγραφο το αντικείμενο της δίκης για να οδηγήσουν την υπόθεση στο μονομελές πρωτοδικείο και να αποφεύγεται η ταλαιπωρία των ιδίων και των πελατών τους. Γι' αυτόν το λόγο εμφανίζεται μικρός αριθμός αποφάσεων στα ειρηνοδικεία. Όμως, αν βελτιωθεί η λειτουργία των ειρηνοδικείων, αν καλυφθούν τα κενά τα οποία υπάρχουν σήμερα, να είστε βέβαιοι ότι οι αποφάσεις θα αυξηθούν.

Η έλλειψη των ειρηνοδικών καθιστά επιτακτική και την ανάγκη της κάλυψης των κενών οργανικών θέσεων με προσλήψεις από τους επιτυχόντες του διαγωνισμού του 1997. Ο τρόπος αυτός κάλυψης των κενών οργανικών θέσεων μπορεί βέβαια να μην είναι ο πλέον πρόσφορος, μπορεί να μην είναι επιθυμητός για πολλούς, θεραπεύει όμως κατεπείγοντες λόγους που δημιουργούν σοβαρές δυσλειτουργίες στο σύστημα απονομής δικαιοσύνης πρώτου βαθμού.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι σε ειρηνοδικεία στα οποία δεν υπηρετούν σήμερα ειρηνοδίκες, εκδίδεται απόφαση του προέδρου πρωτοδικών για μετακίνηση ειρηνοδική που υπηρετεί στην περιφέρεια του πρωτοδικείου του από το δικό του ειρηνοδικείο σε άλλο, προκειμένου να καλύψει το κενό. Το γεγονός αυτό, πέρα της οικονομικής δαπάνης που συνεπάγεται, δημιουργεί προϋποθέσεις –και αυτό κατά την άποψή μου είναι το πιο σημαντικό– καταστρατήγησης του άρθρου 8 του ισχύοντος Συντάγματος, γιατί έτσι εμφανίζεται το φαινόμενο άλλος δικαστής να έχει πάρει εντολή από τον πρόεδρο να προσδιορίσει τη συζήτηση της υπόθεσης, άλλος να διεξάγει την με μάρτυρες απόδειξη, άλλος ενδεχομένως να διεξάγει τη συμπληρωματική απόδειξη και άλλος να είναι αυτός που εκδίδει την απόφαση.

Ως εκ τούτου υπάρχουν κατεπείγοντες λόγοι για την κάλυψη των κενών που έχουν διαπιστωθεί και υφίστανται πράγματι με το διαγωνισμό του 1997.

Θα σας παρακαλούσα, λοιπόν, κύριε Κοσμίδη, κι εσάς και το κόμμα σας να αναθεωρήσετε τις όποιες απόψεις σας σχετικά με το άρθρο 4 του συζητούμενου νομοσχεδίου.

Θα πω δύο λόγια για το άρθρο 2. Ασφαλώς οι ρυθμίσεις του άρθρου 2 και το κώλυμα διορισμού δικαστών είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, διότι έτσι αποφεύγονται οι οικογενειακές, περιοριστικές και άλλες εξαρτήσεις που ενδεχομένως να έχουν οι δικαστικοί λειτουργοί.

Όμως, ιδιαίτερα για τους ειρηνοδίκες αλλά και για τους πρωτοδίκες, θα παρακαλούσα, κύριε Υπουργέ, σε ένα νέο νομοσχέδιο να αντιμετωπίσετε και το ενδεχόμενο της μη μακροχρόνιας παραμονής ιδιαίτερα των ειρηνοδικών στα ειρηνοδικεία που υπηρετούν, διότι είναι γνωστό πως αμβλύνονται οι σχέσεις μεταξύ των δικαστικών λειτουργών και των πολιτών και βέβαια υπάρχει ενδεχόμενο να δημιουργηθεί κάποια εικόνα μεροληψίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Τις περισσότερες από τις παρατηρήσεις που είχα για το σχέδιο νόμου τις έκανα χθες συζητώντας επί της αρχής του σχεδίου νόμου.

Επιλέγω, όμως, σήμερα, κύριε Πρόεδρε, να αναφερθώ και πάλι στο άρθρο 1 και να υποστηρίξω ότι η ρύθμιση για να είναι πλήρης και σύμφωνη με την αρχή της ισότητας πρέπει να αποσυνδέσει το χρόνο έναρξης της άδειας ανατροφής τέκνου από το χρόνο λήξης της άδειας κυοφορίας και να περιλάβει διατάξεις που ρυθμίζουν ξεκάθαρα την τύχη των εκκρεμών αιτήσεων.

Πρέπει να σημειωθεί ότι τα ζητήματα αυτά δεν επιλύονται με την τροποποίηση του νόμου, που επιχειρήθηκε βέβαια μετά από ακρόαση των δικαστικών ενώσεων, δεδομένου ότι η διάταξη που συμπληρώθηκε συμπεριέλαβε στις δικαιούχους μητέρες - δικαστικούς λειτουργούς μόνο εκείνες που η άδεια κυοφορίας τους έληξε μέσα στο 2004, ενώ όσες είχαν αποκτήσει προηγουμένως παιδιά, που πάντως δεν υπερβαίνουν το τέταρτο έτος της ηλικίας τους, αποκλείστηκαν από τη ρύθμιση.

Δεν είμαι εισηγητής της απορύθμισης της δικαιοσύνης όταν σας προτείνω, κύριε Υπουργέ, στο πλαίσιο της αρχής της ίσης μεταχείρισης να αντιμετωπίσετε τα ζητήματα που έχουν σχέση με τη μητρότητα της γυναίκας - λειτουργού της δικαιοσύνης. Εγώ επιμένω, εσείς έχετε την άποψή σας και βεβαίως αναλαμβάνετε την ευθύνη της ρύθμισης.

Είναι σωστή η ρύθμιση του άρθρου 2 αναφορικά με τα κωλύματα της εντοπιότητας και θα συμφωνήσω με την άποψη του συναδέλφου ότι το ζήτημα της μακροχρόνιας παραμονής ενός δικαστού σε μία πόλη και μάλιστα μικρή δημιουργεί ένα πλέγμα φέρσεων που τροφοδοτεί, αν θέλετε, υπόνοιες και πολλές φορές και βεβαιότητες για μεροληψίες και ιδιοτέλειες.

Κατά συνέπεια, ενώνοντας τη φωνή μου με τη φωνή του αξιότιμου συναδέλφου, θα σας ζητήσω να δείτε το θέμα της μακροχρόνιας παραμονής του δικαστή ιδιαίτερα σε συγκεκριμένες πόλεις, οι οποίες, αν θέλετε, είναι μικρές.

Για το άρθρο 3 αυτό που είχα να σας πω σας τα είπα και μάλιστα με ένταση χθες. Δεν δικαιολογείται ούτε η αύξηση του αριθμού των θέσεων των αντιπροέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας ούτε η αύξηση του αριθμού των θέσεων των αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου. Για σφραγίστε: Ένας εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και δεκατέσσερις αντεισαγγελείς.

Ποιος πείθεται, κύριε Υπουργέ, ότι η αύξηση του αριθμού έρχεται να καλύψει υπαρκτές ανάγκες του Αρείου Πάγου, όταν γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι οι αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου δεν είναι εκείνοι οι οποίοι κυρίως απονέμουν δικαιοσύνη στο μέτρο και στο όριο των δικών τους ευθυνών;

Το ίδιο ισχύει και για τους αντιπροέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Επαναλαμβάνω και η επανάληψη είναι χρήσιμη. Όταν έχετε εξαιρετικά περιορισμένο αριθμό εισηγητών που δεν είναι δυνατόν να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των συμβούλων, εσείς κάνετε αύξηση του αριθμού των θέσεων των αντιπροέδρων, χωρίς καμία αντιστοιχία με τα τμήματα. Τα τμήματα, κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ λιγότερα από τον αριθμό των θέσεων των αντιπροέδρων. Για τότε είναι βέβαιο ότι δημιουργείται η πεποίθηση ότι το κάνετε προκειμένου να εξυπηρετήσετε δικαστές οι οποίοι παρελήφθησαν από προηγούμενες κρίσεις. Αλλά έτσι τι κάνουμε; Οδηγούμεθα σε ένα φαύλο κύκλο. Η προηγούμενη κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αύξησε τον αριθμό των θέσεων των αντιπροέδρων του Συμβουλίου Επικρατείας. Έρχεται η παρούσα Κυβέρνηση με τη σειρά της και αυτή αυξάνει τις θέσεις των αντιπροέδρων και των αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου και ο χορός καλά κρατεί. Και βεβαίως ο Έλληνας πολίτης, αυτός που βλέπει από την άλλη μεριά να μην εξασφαλίζει την παροχή εννόμου προστασίας έγκαιρα, διερωτάται. Αυτό είναι το πρόβλημα της δικαιοσύνης; Να αυξήσουμε τις θέσεις για να τακτοποιήσουμε «ημετέρους» ή φερομένους ως «ημετέρους»;

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 4, αναφορικά με τα ειρηνοδικεία, κύριε Υπουργέ, είναι μεγάλη η συζήτηση και κρατεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια, αν χρειάζονται ή δεν χρειάζονται τα ειρηνοδικεία. Είναι ένα πρακτικό όσο και θεωρητικό ζήτημα. Εγώ είμαι από εκείνους που υποστήριξα και υποστηρίζω ότι ο θεσμός του ειρηνοδικείου είναι εξαιρετικά χρήσιμος και ανα-

γκαίος. Υπό μία προϋπόθεση όμως: ότι θα στελεχώνεται και ότι θα έχει και ύλη, θα έχει αρμοδιότητα. Διότι γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια έχει αφαιρεθεί μεγάλο μέρος της αρμοδιότητας των ειρηνοδικείων, με αποτέλεσμα να εμφανίζεται εικόνα, την οποία κάποιοι περιέγραψαν και στην Αίθουσα αυτή, να έχουμε ειρηνοδικεία τα οποία να εκδίδουν μία ή και καμία απόφαση ολόκληρο το χρόνο. Επομένως υπάρχει ένα ζήτημα να δούμε τη χωροθεσία των ειρηνοδικείων, να δούμε ποια ειρηνοδικεία πράγματι χρειάζονται και ποια δεν χρειάζονται και κυρίως να δοθεί αρμοδιότητα στα ειρηνοδικεία προκειμένου να αποκτήσουν περιεχόμενο, για να δικαιολογούν και την ύπαρξή τους. Διότι υπάρχουν επί παραδείγματι ειρηνοδίκες, άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι έχουν χρόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ανεβούν στο έδρανο του δικαστή και να απονεύμουν δικαιοσύνη.

Επομένως είναι αναγκαίος ο θεσμός των ειρηνοδικείων, μια κατ' εξοχήν θα έλεγα λαϊκή βαθμίδα της απονεμόμενης δικαιοσύνης, αλλά πρέπει να αποκτήσει συγκεκριμένο περιεχόμενο.

Κατά συνέπεια, κύριε Πρόεδρε, άλλα άρθρα τα ψηφίζω και άλλα τα καταψηφίζω. Και ιδιαίτερα καταψηφίζω το άρθρο 3 και μάλιστα με εξαιρετικά μεγάλη ένταση για τους λόγους που ανέφερα, παρά το γεγονός ότι στο άρθρο 3 περιέχονται ρυθμίσεις που αυξάνουν αναγκαία θα έλεγα και χρήσιμα τις θέσεις κάποιων άλλων δικαστών και προφανώς όχι των αντιπροέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας ή των αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Κουβέλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος κ. Θαλασσινός ζήτησε το λόγο εκπρόθεσμα λόγω του ότι ευρίσκeto στις επιτροπές. Και ζητώ από το Τμήμα να του παράσχει την άδεια για να μπορέσει να εκφραστεί ελεύθερα στην Αίθουσα αυτή. Εγκρίνει το Τμήμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Η Βουλή εγκρίνει.

Ο κ. Θαλασσινός έχει το λόγο.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα κάνω κατάχρηση του χρόνου. Θα περιορισθώ σε μερικές παρατηρήσεις και σκέψεις επί συγκεκριμένων άρθρων του συζητούμενου σχεδίου νόμου και ειδικότερα στα άρθρα 3 και 4.

Άκουσα με προσοχή και χθες και σήμερα τους συναδέλφους της Αντιπολιτεύσεως και ειλικρινά δεν μπόρεσα να καταλάβω πού εστιάζεται η διαφωνία τους ή καλύτερα η διαφοροποίησή τους αναφορικά με τα άρθρα αυτά.

Δεν συμμετείχα στην Επιτροπή που επεξεργάστηκε το νομοσχέδιο, όμως άκουσα τον εισηγητή της Πλειοψηφίας να αναφέρει ότι κατά τη συζήτηση του σχεδίου νόμου στην αρμόδια επιτροπή δεν υπήρξαν διαφωνίες από πλευράς Αντιπολιτεύσεως, πλην των άρθρων 3 και 4 παράγραφος 2.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω να υπάρχει κανένας σ' αυτήν την Αίθουσα που να μπορεί να αντιλέξει ότι δεν είναι καθολικό το αίτημα της κοινωνίας σήμερα για ταχύτερη και ποιοτικότερη απονομή της δικαιοσύνης. Και δεν άκουσα από κανέναν Βουλευτή της Αντιπολιτεύσεως να αμφισβητήσει τα στοιχεία που έθεσε υπ' όψιν Εθνικής Αντιπροσωπείας ο Υπουργός Δικαιοσύνης, σύμφωνα με τα οποία κατ' έτος αυξάνονται οι θέσεις οι οποίες εκκρεμούν τόσο στα ακυρωτικά δικαστήρια όσο και στο ελεγκτικό συνέδριο των οποίων οι αρμοδιότητες έχουν διευρυνθεί και συνεπώς έχει αυξηθεί ο αριθμός των υποθέσεων.

Κατά συνέπεια, η αύξηση του αριθμού των δικαστών και εισαγγελέων που διακονούν τις ανώτατες, βαθμίδες του δικαιοδοτικού μας συστήματος συνιστούν πλέον αναγκαιότητα η οποία άλλωστε διεξοδικά περιγράφεται στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου. Προκαλεί δε έκπληξη η προειδοποίηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως ότι θα παρακολουθήσουν τις επιλογές για τις συνιστώμενες θέσεις. Και αποτελεί έκπληξη όχι γιατί θα παρακολουθήσουν τις επιλογές -αυτό είναι αναφαίρετο δικαίωμά τους- όμως απ' αυτήν την τοποθέτηση προκύπτει ξεκάθαρα ότι αυτό που

ενδιαφέρει την Αντιπολίτευση δεν είναι ότι αυξάνονται Οι θέσεις ή οι συνιστώμενες θέσεις των αντιπροέδρων, αλλά το ποιοί θα καταλάβουν τις θέσεις αυτές. Μια νοοτροπία η οποία εξακολουθεί να κατέχει την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Δεν έπεισε, λοιπόν, κανέναν ο αντιπολιτευτικός λόγος που αρθρώθηκε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, γιατί είναι κενός επιχειρημάτων και άνευ' ουσίας. Κανείς δεν πείστηκε για τη μη αναγκαιότητα της ρύθμισης, αλλά για το αντίθετο.

Ακόμα, κύριε Πρόεδρε, έγινε πολύς λόγος για την παράγραφο 2 του άρθρου 4 που αναφέρεται στην πρόσληψη των ειρηνοδικών. Αν και εξηγήθηκε κατά κόρον ότι ο τρόπος αυτός επελέγη για τη συντόμευση των διαδικασιών της πλήρωσης των κενών θέσεων των ειρηνοδικών και βεβαίως ανταποκρίνεται απόλυτα στους όρους διαφάνειας και αξιοκρατίας, εν τούτοις με επιμονή οι αξιότιμοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης το απορρίπτουν επιδιώκοντας τη χρονοβόρο διαδικασία νέας προκήρυξης και βεβαίως παραπέμποντας για αργότερα την ικανοποίηση των λειτουργικών αναγκών των δεκάδων ειρηνοδικών και αποστερώντας δεκάδες τοπικές κοινωνίες από τη δικαιοδοσία του ειρηνοδικείου.. τα οποία σημειωτέον διαδραματίζουν σημαίνοντα ρόλο σήμερα, μιας και η καθ' ύλην αρμοδιότητά τους έχει αυξηθεί και παραπέρα διογκώνεται η ύλη στα πρωτοδικεία. Γιατί είναι γνωστό ότι αυξάνεται το αντικείμενο της διαφοράς πολλές φορές, προκειμένου να αποδοθεί ταχύτερα η δικαιοσύνη και πηγαιίνει στα μονομελή πρωτοδικεία.

Για μας τα ειρηνοδικεία είναι αναγκαιότητα, είναι δεδομένο ότι ειδικά για τη νησιωτική Ελλάδα πρέπει να υπάρχουν αυτά και υπερθεματίζω στα όσα τόνισε η συνάδελφος κ. Μανούσου όχι μόνο για τις Κυκλάδες, αλλά για όλα τα νησιά. Γιατί πραγματικά στα νησιά δεν είναι τίποτα το ίδιο με τη στεριανή Ελλάδα. Υπάρχουν πολλά προβλήματα και θα μου επιτρέψετε να καταθέσω την εμπειρία μου, ως μαχόμενος δικηγόρος, ότι το Ειρηνοδικείο Ικαρίας, συνεχώς παρουσιάζει κενά. Και βεβαίως, υπάρχει πολύ μεγάλη ανάγκη κάλυψης των θέσεων αυτών.

Με αυτές τις σκέψεις και παρατηρήσεις τελειώνω, κύριε Πρόεδρε και σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δεν υπάρχει άλλος ομιλητής.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Επιτρέψτε μου να παρατηρήσω ότι δεν ακούστηκαν καινούργια επιχειρήματα στην Αίθουσα σήμερα το πρωί. Νομίζω ότι επαναλήφθηκαν αυτά που και χθες συζητήσαμε. Κατ' ανάγκην δεν θα είμαι και εγώ πολύ πρωτότυπος. Θα απαντήσω τηλεγραφικά στα θέματα που εθίγησαν.

Αύξηση θέσεων δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών. Θέλω να θυμίσω ότι αποτελεί αίτημα του ίδιου του Δικαστικού Σώματος. Ειδικότερα στα όσα αφορά στον αριθμό των αντιπροέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας, -γιατί εκεί εντοπίστηκε η κριτική- θέλω να εξηγήσω στους μη νομικούς συναδέλφους Βουλευτές πώς λειτουργεί σήμερα το Συμβούλιο της Επικρατείας. Σε απόδειξη του ότι δεν μπορεί ένας αντιπρόεδρος να ανταποκριθεί στον όγκο των υποθέσεων που απασχολεί σε κάθε τμήμα, θέλω να σας γνωρίσω ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας λειτουργεί με δύο συνθέσεις. Στην πρώτη -επταμελή- οπωσδήποτε προεδρεύει αντιπρόεδρος. Στη δεύτερη σύνθεση -πενταμελή- που συνέρχεται την ίδια μέρα με το υπόλοιπο πινάκιο, ανεβαίνει στην έδρα ένας από τους αρχαιότερους συμβούλους που δεν είναι αντιπρόεδρος. Δεν είναι, λοιπόν, παράδοξο το γεγονός ότι αυξάνουμε κατά τρεις τον αριθμό των αντιπροέδρων έτσι, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα και στην επταμελή και στην πενταμελή σύνθεση να προεδρεύει αντιπρόεδρος.

Για την αύξηση κατά δύο των αντιπροέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, -το υπογράμμισα και χθες και συνομολογήθηκε από συναδέλφους- συνηγορεί ο μεγάλος νέος όγκος εργασίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο. Πρώτον, εμπλέκεται το Ελεγκτικό Συνέδριο στο «πόθεν έσχες» και μάλιστα έχοντας να αντιμετωπίσει έλεγχο δηλώσεων οι οποίες, αν δεν απατώμαι, ξεπερνούν τις εκατό χιλιάδες. Δεύτερον, -ακόμα πειστικότερο- το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει πια την ευθύνη του προληπτικού ελέγχου των δαπανών του α' βαθμού Αυτοδιοίκησης. Σας είπα και χθες ότι για την διεκπεραίωση αυτής της νέας αρμοδιότητας ζητά το

Ελεγκτικό Συνέδριο τριακόσιους νέους δικαστικούς υπαλλήλους. Είναι μετά από αυτά περιέργο ότι αυξάνεται ο αριθμός των αντιπροέδρων;

Πίνακας ειρηνοδικών. Σας εξήγησα και χθες ότι υπάρχουν τριάντα πέντε κενά αυτήν την ώρα που πιεστικά ζητούν συμπλήρωση. Αν δεν αναβιώναμε τον πίνακα, θα πέρανε τουλάχιστον άλλος ένας χρόνος για να ολοκληρωθεί νέος διαγωνισμός. Σε νησιά, σε παραμεθόριες, απομακρυσμένες περιοχές υπάρχουν μέσα πρόβλημα αυτήν την ώρα. Πιστεύω ότι ορθώς καταλήξαμε στην αναβίωση του πίνακα επιτυχόντων που δεν είχαν μέχρι σήμερα προσληφθεί και μάλιστα, επιτυχόντων σε διαγωνισμό που διενεργήθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Και μας εγκαλείτε γιατί σπεύδουμε σήμερα να αντιμετωπίσουμε τις ελλείψεις που εσείς δημιουργήσατε.

Μην προβάλετε θέμα αρχής ως επιχείρημα γιατί σας θύμισα και χθες: Εσείς οι ίδιοι και πάλι σε περίπτωση Ειρηνοδικών αναβίωσατε αντίστοιχο πίνακα και επιμηκύνετε την ισχύ του επί τριετία.

Άδεια στη μητέρα δικαστή. Προβλέπουμε το μέγιστο δυνατό χρονικό εύρος εφαρμογής της διάταξης. Άλλως θα βρισκόμασταν μπρος στην αποψίλωση -την κυριολεκτική αποψίλωση- των δικαστηρίων.

Τα ειρηνοδικεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πρωτοδικεία, οι εισαγγελίες πρωτοδικών στελεχώνονται κατά πλειοψηφία από γυναίκες δικαστές και μάλιστα νεαρής ηλικίας. Διεύρυνση του χρόνου εφαρμογής της ευεργετικής αυτής ρύθμισης θα σήμαινε ότι τα δικαστήρια θα έπαυαν κυριολεκτικά να λειτουργούν.

Σημείωσα ακόμη μία παρατήρηση -επανέρχομαι στο θέμα των ειρηνοδικών- του εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ο οποίος διερωτήθηκε «γιατί όχι κατάργηση των ειρηνοδικείων».

Κατ' αρχάς δεν συζητούμε αυτό το θέμα σήμερα. Δεν το συζητούμε γιατί δεν είμαστε διατεθειμένοι να νομοθετούμε στο γόνατο. Σας είπα και χθες ότι συνολικά τα θέματα που έχουν να κάνουν άμεσα ή έμμεσα με την επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, που αποτελεί οπωσδήποτε πρώτη προτεραιότητα για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αντιμετωπίζονται υπεύθυνα, συστηματικά, εξαντλητικά από μία επιτροπή η οποία έχει ήδη από διμήνου και πλέον ξεκινήσει το έργο της και το φθινόπωρο θα έρθει με συγκεκριμένες προτάσεις, με συγκεκριμένες εισηγήσεις. Και η Κυβέρνηση θα πάρει την πολιτική ευθύνη εμφανιζόμενη στη Βουλή και προτείνοντας εκείνα τα μέτρα που κατ' αρχήν θα υιοθετήσει. Να φτάνετε, όμως, και στο σημείο να μας εγκαλείτε γιατί δεν καταργούμε τα Ειρηνοδικεία, πάει πολύ. Μας εγκαλείτε γιατί σε τέσσερις μήνες δεν επιλύσαμε προβλήματα τα οποία εσείς σωρρεύσατε επί είκοσι χρόνια. Ε, πάει πολύ!

Οι ρυθμίσεις είναι όχι μόνο χρήσιμες, είναι αναγκαίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθώς το νομοσχέδιο επιλύει προβλήματα τρέχοντα, καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζει η δικαιοσύνη, όπως την άδεια της μητέρας δικαστή, τη διεύρυνση του καλύματος της εντοπιότητας, την αύξηση του αριθμού των δικαστών των ανώτερων και των ανώτατων βαθμίδων, την αμοιβαία μετάθεση των συμβολαιογράφων, την ίδρυση νέας περιφερειακής ιατροδικαστικής υπηρεσίας, την ενοποίηση των θέσεων των ειρηνοδικών. Η Αντιπολίτευση εκτίθεται -όχι η Κυβέρνηση- όταν συμφωνείτε με τις κατ' ιδίαν ρυθμίσεις ή πάντως με τη συντριπτική πλειονότητά τους και παρά ταύτα καταψήφίζετε το νομοσχέδιο. Τι να πω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Εισερχόμαστε στις δευτερολογίες.

Κύριε Κελέτση, θέλετε το λόγο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Κοσμίδη, θέλετε το λόγο;

ΣΟΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Θα σας δώσω το λόγο για λίγο, κύριε Κοσμίδη, διότι σας έχω συμψηφίσει το χρόνο στην πρωτολογία σας.

ΣΟΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω μιλήσει αρκε-

τές φορές και στις Επιτροπές και στην Αίθουσα αυτή. Πάντα μιλώ λιγότερο από όσο χρόνο έχω στη διάθεσή μου. Συγχωρείστε με αν σήμερα υπερέβην λίγο αυτό το χρόνο.

Χαίρομαι που οι τοποθετήσεις μου τουλάχιστον προβληματίσαν το Τμήμα. Οφείλω, όμως, να πω ότι με αδικεί ο κύριος Υπουργός λέγοντας ότι τον ενεκάλεσα γιατί δεν καταργεί τα ειρηνοδικεία σήμερα. Εγώ δεν κατέθεσα καν τροπολογία για την κατάργηση των ειρηνοδικείων και απλά έθεσα τον προβληματισμό. Δεν εγκάλεσα κανέναν. Αντιθέτως χθες σας έκανα μία έκκληση να ασχοληθείτε με το θέμα με την ησυχία σας, με νηφαλιότητα, με ψυχραιμία, με διαβούλευση, για να δείτε μήπως και πρέπει να γίνει αυτό.

Στεναχωρούμαι επίσης διότι φαίνεται ότι από την κ. Μανούσου και τον κ. Θαλασσινό παρανοήθηκα. Αναλαμβάνω την ευθύνη της έλλειψης σαφήνειας εκ μέρους μου που παρανοήθηκα και δεν αποδίδω καμία μομφή στους συναδέλφους. Ίσως φταίει το γεγονός ότι μίλησα για κατάργηση των ειρηνοδικείων, ενώ έπρεπε να ομιλώ για ενοποίηση του Α' βαθμού απονομής πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης.

Κύριοι συνάδελφοι που προέρχετε από τα νησιά, θα ήμουν ο τελευταίος Έλληνας που θα έλεγε, ότι τα νησιά αυτά δεν πρέπει να έχουν δικαστήρια. Με αυτό που προτείνω δεν θα έχετε ειρηνοδικεία. Θα έχετε μονομελή πρωτοδικεία. Θα έχετε κάτι περισσότερο. Εγώ δεν είπα να απομακρυνθούν τα δικαστήρια από τα νησιά. Για όνομα του Θεού. Επομένως έγινε παρανόηση εκεί.

Σήμερα, κύριε Υπουργέ, σας κατέθεσα ένα νέο στοιχείο που δεν το ανέφερα χθες. Χθες σας είπα ότι υπάρχουν εξήντα οκτώ ειρηνοδικεία που εκδίδουν από μία έως είκοσι αποφάσεις το χρόνο. Σήμερα σας είπα ότι ο ογδοηκοστός που διορίστηκε από τον πίνακα του 1997 είναι ο υπ' αριθμόν 136. Με τους τριάντα πέντε που θα προσλάβετε τώρα θα φτάσετε περίπου στον αριθμό διακόσια πενήντα εν όψει του ότι θα βρείτε πολλούς που δεν θα προσέλθουν στο διορισμό. Δεν σας ενδιαφέρει επομένως η ποιοτική υποβάθμιση του σώματος, όταν χαμηλόβαθμοι δήθεν επιτυγχόντες θα διοριστούν ως ισόβιοι δικαστές;

Είπατε για το Συμβούλιο της Επικρατείας ότι προεδρεύουν αρχαιότεροι δικαστές. Μα, σε όλων των βαθμών τα δικαστήρια προεδρεύουν αρχαιότεροι δικαστές. Υπάρχουν πρωτοδικεία ανά τη χώρα που έχουν έναν πρόεδρο εφετών και κάποιον αριθμό πρωτοδικών και εφετών, όπου προεδρεύουν οι αρχαιότεροι εφέτερες και οι αρχαιότεροι πρωτοδίκες. Κανένα πρόβλημα δεν υπάρχει με αυτό. Επομένως το επιχείρημα αυτό δεν έχει αξία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Όσον αφορά τον πίνακα των επιτυχόντων, συνεχώς λέτε ότι έγινε επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ. Αυτό δεν έχει καμία αξία. Είτε επί των ημερών σας γινόταν είτε επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ ή οποιασδήποτε άλλης κυβέρνησης, εγώ θα ισχυριζόμουν το ίδιο πράγμα. Είναι θέμα αρχής. Διότι επικαλεστήκατε κάποια περίπτωση παράτασης ισχύος πίνακα. Άλλο είναι να παρατείνεται ένας πίνακας εν ζωή και άλλο να αναβιώνει, να ανασταίνεται μετά από τόσα πολλά χρόνια. Είναι πολύ διαφορετικό πράγμα.

Εμμένω στις απόψεις μου, λοιπόν, και δεν πείστηκα καθόλου περί του αντιθέτου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Πασιλινάκος έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΙΛΙΝΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επιμείνω στο ότι θα μπορούσαν να διοριστούν δικαστές τώρα και στις θέσεις πρωτοδικών και εισαγγελέων του πρωτοδικείου και της τακτικής διοικητικής δικαιοσύνης, όπου οι ελλείψεις είναι πάρα πολύ μεγάλες.

Η επιτροπή θα βγάλει κάποια συμπεράσματα και θα την έχουμε το φθινόπωρο. Η καθυστέρηση, όμως, απονομής της δικαιοσύνης είναι τόσο μεγάλη που δυστυχώς τα πράγματα έχουν φτάσει σε σημείο τραγικό. Έτσι πιστεύω -και επιμένουμε- ότι και για τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 πρέπει να δοθεί λύση τώρα, να μην περιμένουμε δηλαδή. Δεν υπάρχει πιθανότητα η επιτροπή αυτή να μην έχει συμπεράσματα τέτοια, ώστε να χρειάζεται μεγάλος αριθμός δικαστών πρώτης γραμμής. Πιστεύω ότι αυτή είναι η μεγάλη έλλειψη του νομοσχεδίου

και η προσπάθειά μας θα πρέπει να είναι να γίνει πλήρης το άρθρο 1 και να καλυφθούν οι ανάγκες που δεν καλύπτει το άρθρο 3.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Εάν παίρνω το λόγο να δευτερολογήσω, είναι για να κάνω μια ειδική αναφορά στην ορθή ρύθμιση, κύριε Υπουργέ, να ιδρύσετε ιατροδικαστική υπηρεσία στο Εφετείο Λαμίας. Είναι ορθή η επιλογή και καλά κάνετε, μάλιστα με το δεδομένο ότι θα υπάρχουν αυξημένες ανάγκες πια, ιδιαίτερα στα ποινικά τμήματα του Εφετείου Λαμίας.

Με την ευκαιρία, όμως, αυτή θα ήθελα να σας ζητήσω να δείξετε ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον συνολικότερα για την Ιατροδικαστική Υπηρεσία, η οποία, θα συμφωνήσετε, δεν λειτουργεί όπως θα θέλαμε όλοι μας.

Να υπενθυμίσω, αν και είμαι βέβαιος ότι το γνωρίζετε, πως βρίσκεται σε μεγάλη εκκρεμότητα -όσο, κύριοι συνάδελφοι, και αν είναι μακάβριο, στοιχείο της ζωής είναι- το ζήτημα του Νεκροτομείου Αθηνών. Είναι μία υπόθεση η οποία έχει βαλτώσει.

Είμαι βέβαιος ότι το ξέρετε -εγώ το γνωρίζω, κύριε Υπουργέ- ότι η Ιατροδικαστική Υπηρεσία δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο έργο της, όχι γιατί δεν κοπιάζουν οι ιατροδικαστές, αλλά γιατί δεν υπάρχει η αναγκαία υλικοτεχνική υποδομή. Μία Ιατροδικαστική Υπηρεσία -είμαι βέβαιος ότι θα το συνομολογήσετε όλοι- είναι αναγκαίο στοιχείο ορθής απονομής της ποινικής δικαιοσύνης.

Αυτήν την επισήμανση ήθελα να κάνω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή δικογραφία που αφορά στους πρώην Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Επίσης, ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή δικογραφία που αφορά στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας.

Επιπλέον ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος και οι Βουλευτές του Κόμματός του κύριοι Ιωάννης Δραγασάκης, Αλέξανδρος Αλαβάνος, Φώτιος Κουβέλης, Αθανάσιος Λεβέντης και Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη, κατέθεσαν πρόταση νόμου: «Για τη θεσμοθέτηση του Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος και συνοδευτικών υπηρεσιών κοινωνικής υποστήριξης».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 6 και θα γίνει η ψήφισή τους κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των τροπολογιών.

Υπάρχει η τροπολογία με γενικό αριθμό 115 και ειδικό 1/16.07.2004 του συναδέλφου και Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Σούρλα.

Κύριε Σούρλα, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Υπουργέ, προτείνω με την τροπολογία-προσθήκη αυτή, όπως θα διαβάσατε προφανώς, την επαναλειτουργία του Ειρηνοδικίου Βελεστίνου Φερών. Αυτό κατά την εκτίμηση τη δική μου και όλων των κατοίκων της περιοχής υπαγορεύεται από ιστορικούς λόγους, από ουσιαστικούς λόγους, αλλά και από εκτιμήσεις για τη σημερινή κατάσταση.

Ιστορικοί λόγοι: Ιδρύθηκε το 1881, όταν απελευθερώθηκε η Θεσσαλία, λειτούργησε μέχρι το 1967 -τι σύμπτωση να καταργηθεί το 1967- επανιδρύθηκε το 1986 και από το 1986 μέχρι σήμερα, δεν ξαναλειτούργησε, υπάρχει μόνο στα χαρτιά. Εκεί είναι η γενέτειρα του Ρήγα Βελεστινλή, που συμβολίζει τη διαβαλκανική συνεργασία, μία προσωπικότητα παγκόσμιου κύρους.

Υπάρχουν και ουσιαστικοί λόγοι για την επαναλειτουργία του. Όταν λειτούργουσε, ήταν το ειρηνοδικείο που ήταν τρίτο σε κίνηση. Καλύπτει ένα πληθυσμό περίπου είκοσι χιλιάδων κατοίκων. Η σημερινή κατάσταση, λόγω της γεωργικής απασχόλησης, δεν είναι καθόλου καλή. Είναι υποχρεωμένοι οι κάτοικοι να μετακινούνται, ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη μετακίνησή τους, για την εξυπηρέτησή τους και για τα έξοδά τους.

Μπορεί να φαίνεται βέβαια άσχετη η τροπολογία αυτή με το πνεύμα του νομοσχεδίου, όμως δεν είναι, διότι, αν δεν συσταθεί μια οργανική θέση όπου θα τοποθετηθεί ένας ειρηνοδίκης, δεν μπορεί να λειτουργήσει. Και θα παρακαλούσα, κύριε Υπουργέ, να δείτε αυτό το ζήτημα με κατανόηση, αν μπορείτε σήμερα να δώσετε μία απάντηση αποδεχόμενος την τροπολογία αυτή ή αν στη σκέψη σας υπάρχει μελλοντική αντιμετώπιση του ζητήματος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Κύριε συνάδελφε, όσο και αν αναγνωρίζω τη συμβολική σημασία του συγκεκριμένου ειρηνοδικείου, είμαι πεπεισμένος ότι θα αναγνωρίσετε και εσείς ότι δεν μπορεί να γίνει εξαίρεση στο γενικό κανόνα που τίθεται από το νομοσχέδιο να καταργηθούν εκείνα τα ειρηνοδικεία, τα οποία δεν λειτούργησαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων χρόνων, γιατί αυτό κατά τεκμήριο σημαίνει ότι δεν ήσαν τόσο αναγκαία. Δεν μπορεί, λοιπόν, να γίνει οποιαδήποτε διαφοροποίηση σε σχέση με το σύνολο των άλλων που δεν έχουν λειτουργήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Σούρλας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Υπουργέ, αν δεν μπορεί να επαναλειτουργήσει, τουλάχιστον να καταργηθεί. Εγώ δεν μπορώ να δεχθώ ως πολίτης μιας περιοχής, όχι τώρα με την Κυβέρνησή μας αλλά και με προηγούμενες κυβερνήσεις, ότι μπορεί να υπάρχει στα χαρτιά και να φαίνεται ότι ένα ειρηνοδικείο υφίσταται αλλά να μη λειτουργεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 12.18', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 22 Ιουλίου 2004 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Ρυθμίσεις του συστήματος προσλήψεων και θεμάτων δημόσιας διοίκησης», σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

